

Dr. NAGY SÁNDOR

A magyar nép kialakulásának története (22.rész)

XXIV. A MAGYAR NÉP VOGUL SZÁRMAZÁSÁNAK TÉVTANA (2. folytatás)

Először szerinte „a nyugati, meg a volgai finnek, az ugorok és a permiak váltak ki közülük és nyugatra költöztek. Később a lappok meg az ugorok elődei összekerültek a penniekkel. Kr. e. 3000 és 2000 között egy újabb szárazsági hullám következtében az előugorok is átkeltek a Volgán nyugat felé. Itt ősi-irániakkal kerültek először kereskedelmi kapcsolatba, majd alighanem függő viszonyba is, ami elindította náluk a társadalmi tagozódást.”

„Kr. e. a II. évezred elején ismeretlen népek megint kelet felé, a Volgán túlra szorították őket. Itt egy ismeretlen őseurópai néptől eltanulták a lótenyésztést. Azután a Vjatka és Káma vidékén leigázták az alacsonyabb kultúrájú halász, vadász őslakosságot, az úgynevezett 'por' - népet és vele két osztályos, exogám társadalmi közösséget alkottak.”

„Ebben, a most már őssugornak nevezhető csoportban az előmagyarok (vogulok) voltak legészakabbra. Az éghajlat romlásakor a szomszédos szamojédek hatására áttértek a lótenyésztésről a rénszarvastenyésztésre.”

„Ekkor Kr. e. 700 és 300 év között kerültek össze exogámia útján egy permi csoporttal és ennek emlékét őrizne a magyar név második tagja, amely a por fratria helyébe lépett permi fratria neve volt.”

„Kr. születése körül újabb száraz periódusban az erdőövezet megint visszahúzódott és az előmagyarok (vogulok) a ligetes steppén egy ismeretlen nyelvű állattenyésztő nép hatására visszatértek a lóhoz.”

„Az Alsó-Káma medencéjétől a Szamara folyóig terjedő területen alakult ki 300 és 600 között az ismeretlen lótenyésztő népnek az ugor keverékbe való beolvadásával az ősmagyarorszag. Az ősmagyar nyelv nem volt más, mint a permi anyák kiejtésével használt ugor.”

Kedves olvasóm, szükségesnek tartom itt kijelenteni, hogy ezt az írást szó szerint vettem át **Bogyay Tamás** idézett cikkéből és azon nem változtattam egy betűt sem. Tehát, ha néminemű értelmetlenséget, vagy érthetlenséget találnak benne, annak belekerülését ne nekem tulajdonítsák. Pld. ilyeneket: Ismeretlen népek szorították őket a Volga túlsó partjára, ismeretlen népek tanították meg őket lótenyésztésre, hol lovon, hol rénszarvason nyargalásznak, ahogy az erdőövezet hol fel-, hol lehúzódott. De kihívja a megérdemelt bírálatot az az alaptalan és merész állítása, hogy a magyar nyelv nem volt más, mint a permi anyák kiejtésével beszélt ugor! A szavak kiejtése nem más, mint azok hangzása. Hogy a permi anyák milyen hangárnyalattal ejtették ki a szavaikat, csak azzal lehetne bizonyítani, ha annak idején, vagyis Moor professzor úrtól megállapított Kr. e. 1700 és 1300 közötti időben, valaki gramofonlemezre vagy hangszalagra vette volna

fel a permi anyák beszédét, azok hanglejtését és kiejtését, s ezt a lemezt vagy hangszalagot a professzor úr megszerezve, leforgatta volna. Amennyiben azonban ennek a feltevése még a képtelenségek között is a legnagyobb, a professzor úrnak azt kellett gondolnia, hogy őt merész és felelőtlen kijelentéseiben nem korlátozhatja senki és semmi sem.

Ugyanilyen merész és tisztára alaptalan az a közlése, hogy a magyarság, vagyis a vogulság története Kr. e. 4000 esztendővel kezdődött a Káma folyó vidékén, a 60. szélességi fok alatt. 4000 évvel Kr. e. még csak a 30. szélességi fok környékétől vannak adataink, amelyekre támaszkodva kijelenthetjük, hogy az a terület már, ha gyéren is, de lakott volt. De népi szervezetek, királyságok, fejedelemségek még ezen a területen is csak később alakultak ki. Pld. Ur és Lagash sumir városokról a szaktudósok azt állapították meg, hogy kb. Kr. e. 3500. év körül épültek. Ezek a városok pedig az északi szélesség 32. foka táján léteztek, ahol a tél ismeretlen. Egyiptomban Narmer és Menes királyok csak 2800 körül építették fel Felső-Egyiptom fővárosát, Memphist. Ez a város pontosan a 30. szélességi fokon van. Ugyanezen található meg Persepolis, a régi Iránia fővárosa. Ez azonban később épült fel. Fenicia városai Tyrus, Sidon, Byblos, Arad, Ugarit, mind a III. évezredben keletkeztek. A többi sumir városokról is kb. ugyanez állapítható meg. Ha tehát a 30. szélességi fok körül ebben az időben keletkeztek a kis városállamok, akkor ezen az enyhe és termékeny területen is volt még tágas tér az emberi élet számára. Elképzelhető-e, hogy az emberek felhont keresni, ahol a tél 9 hónapig tartott, a 30. szélességi fok körül pedig a telet nem ismerték. Aki ezt állítja, az nem ismerheti az emberiség településének történetét, de az emberi természetet sem. A 4000. év a csiszolt kőkorszakot vezette be, illetve a historikusok ettől az évtől számítják ezt a kőkorszakot. Ebből az időből már találni kőbaltákat. De ezeket az ember akkor még nem favágásra, erdőirtásra, tehát házépítésre használta, hanem egyedül csak elenségének a fejét tudta velük meglékelni. Tehát a kőbalta nem kultúrszerszám volt. Ezzel fát vágni nem lehetett. Aki azt állítja, hogy lehetett, az fát sohasem vágott még vasbaltával sem. Még csak azt jegyzem meg, hogy a vogulok így nem érintkezhetek az iráni kereskedőkkel sem, mert a távolság Irán fővárosától, Persepolistól a 60. szélességi fokig pont 30 szélességi fok, vagyis 3000 kilométer távolság. Ezt az utat nemcsak hosszúsága miatt, de veszélyessége miatt sem tette volna meg egyetlen józan kereskedő ember sem.

Mennyire itt az ideje annak, hogy ezzel a nyelvészeti és történelmi eltévelyedéssel végleg leszámoljunk, tekintet nélkül a céhbéliek fölénykedésére. Nem is lényeges, hogy itt nyelvi,

vagy történelmi érveket sorakoztassak fel, mert elfogult embereket ilyenekkel meggyőzni nem lehet. Mutatja ezt az az évszázados per a vogulisták és a tisztán tudományos alapon vitatkozók között, mindig a vogulisták voltak a fölényeskedők és a nagyon hangosak, mert maguk mögött érezték a legfőbb nemzetellenes politikai hatalmat, a Habsburg uralkodóházat. Ez kezdettől fogva, vagyis attól az időtől, amikor az önálló és független Magyarország rendjei a mohácsi vész után Habsburg Ferdinándot magyar királlyá választották, arra törekedett, hogy ezt a mindig független országot a Habsburg család örökös tartományai közé beolvassza. Ez ellen a törekvés ellen kelt fel a nemzet Rákóczi Ferenc alatt és Kossuth Lajos felhívására 1848-ban is. A magyar honvéd hadsereg a császár csapatait döntően megverte és kiűzte az országból. Erre a császár az orosz cárhoz fordult segítségért. A ki-

fáradt nemzet nem bírta tovább a harcot az orosz túlerővel szemben, ezért lerakta a fegyvert. Erre jött a császár **Ferenc József** hitvány és kegyetlen bosszúja. A hős honvéd-tábornokokat és a nemzet politikai vezetői közül sokat kivégeztetett, némelyeket akasztófán. Ezt a korszakot a császár első számú hóhérának, **Bach Sándornak** a nevére a Bach-korszaknak nevezte el a magyar történelem. De nemcsak politikai Bach-korszak volt, hanem irodalmi is, amelynek a célja az volt, hogy az embertelen vérengzés miatt felhördült külföldi közvéleményt meggyőzzék arról, hogy a magyar nép nem érdemli meg a külföld rokonszenvét, mert egy műveletlen, vad és elmaradott nép. Onnan származik, a vogul őserdőből, a világ legelmaradottabb és nyomorúságosabb népéből. Ezért nem lehet kultúrnéppé nevelni. Ezt a törekvést a császári politika nemcsak a külföldre terjesztette ki, hanem a magyar nemzettel is el akarta hitetni alacsonyrendű, az oláh cigányokkal egy életszinten élő néptől, a voguloktól való származását. Ennek a hirdetésére és elhíttetésére hoztak be a németországi Rasdorfból egy **Budenz József** nevű német embert, akinek a részére 1878-ban a Budapesti Magyar Tudományegyetem egy új tanszéket, a finnugor nyelv tanszékét állította fel. Segítőtársai voltak pedig **Hunfalvi (Hunsdorfer) Pál, Toldi (Schedel) Ferenc, Munkácsi (Munk) Bernát, Szinnyi (Ferber) József** stb. Ez volt a vogulizmus első vezérkara. Azt kellett ezeknek hirdetni és elhíttetni úgy itthon, mint külföldön, hogy a honfoglaló magyarság teljesen műveletlen, vad és szőszegény nyelvet beszélő barbár

nép volt. Ennek a vogul eltévelyedésnek a megcáfolásához olyan érvek kellene, amelyeket sem letagadni, sem megcáfolni nem lehet, amelyek tehát az elemi igazság erejével hatnak. Éppen ezért nem a nyelvtudományhoz fordulok, hanem a természettudományhoz, annak is az átörökléstani részéhez, amely örökérvényű és megdönthetetlen. Ehhez nem is kell egy kötetre való betűhalmazt felsorakoztatni.

(folytatjuk)